

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕС-ОСВІТИ
КАФЕДРА МАРКЕТИНГУ, МЕНЕДЖМЕНТУ ТА УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри

« 22 » серпня 2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОК. 13 ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ

(шифр і назва навчальної дисципліни)

Галузь знань: 07 УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Спеціальність: 071 ОБЛІК І ОПОДАТКУВАННЯ

Освітня програма: ОБЛІК І ОПОДАТКУВАННЯ

Першого (бакалаврського) рівня

Робоча програма «Тайм-менеджмент» для здобувачів вищої освіти спеціальності 071 Облік і оподаткування.

Розробники: Богашко О.Л., канд. екон. наук, доцент кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом, доцент

Малярчук Н.М., канд. екон. наук, доцент кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом

Протокол № 2 від «22» серпня 2023 року

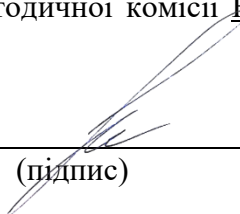
Завідувач кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом

_____ (Підпис) (Подзігун С.М.)
(прізвище та ініціали)

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні науково-методичної комісії Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти

Протокол № 1 від «24» серпня 2023 року

Голова науково-методичної комісії Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти

_____ (Підпис) (Пачева Н.О.)
(прізвище та ініціали)

Пролонговано

на 20__/20__ н.р. _____ (Підпис) _____ (ПІБ) «__» 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. _____ (Підпис) _____ (ПІБ) «__» 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. _____ (Підпис) _____ (ПІБ) «__» 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. _____ (Підпис) _____ (ПІБ) «__» 20__ р., протокол № _____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	денна	заочна
Вид дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	обов'язкова	обов'язкова
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	українська
Загальний обсяг у кредитах ЄКТС / годинах	4 / 120	4 / 120
Курс	I	I
Семестр	2	2
Кількість змістових модулів із розподілом	2	2
Обсяг кредитів	4	4
Обсяг годин, у тому числі:	120	120
Аудиторні	60	16
Лекційні	30	8
Семінарські / Практичні	30	8
Лабораторні	-	-
Самостійна робота	58	102
Індивідуальні завдання	2	2
Форма семестрового контролю	екзамен	екзамен

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: Метою викладання навчальної дисципліни «Тайм-менеджмент» є формування у студентів компетенції самовизначення у ситуаціях вибору; оволодіння сучасними теоретичними основами та практичними навичками управління власними ресурсами.

Загальні компетентності

ЗК. 03 Здатність працювати в команді.

ЗК. 04 Здатність працювати автономно.

ЗК. 07 Здатність бути критичним та самокритичним.

ЗК. 12 Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

Фахові компетентності

ФК. 08 Ідентифікувати та оцінювати ризики недосягнення управлінських цілей суб'єкта господарювання, недотримання ним законодавства та регулювання діяльності, недостовірності звітності, збереження й використання його ресурсів.

ФК. 10 Здатність застосовувати етичні принципи під час виконання професійних обов'язків.

ФК. 11 Демонструвати розуміння вимог щодо професійної діяльності, зумовлених необхідністю забезпечення сталого розвитку України, її зміцнення як демократичної, соціальної, правової держави

3. Програмні результати навчання:

ПРН. 01 Знати та розуміти економічні категорії, закони, причинно-наслідкові та функціональні зв'язки, які існують між процесами та явищами на різних рівнях економічних систем.

ПРН. 15 Володіти загальнонауковими та спеціальними методами дослідження соціально-

економічних явищ і господарських процесів на підприємстві.

ПРН. 17 Вміти працювати як самостійно, так і в команді, проявляти лідерські якості та відповідальність у роботі, дотримуватися етичних принципів, поважати індивідуальне та культурне різноманіття.

ПРН. 20 Виконувати професійні функції з урахуванням вимог соціальної відповідальності, трудової дисципліни, вміти планувати та управляти часом.

4. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Основи тайм-менеджменту

ТЕМА 1. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТЕОРІЇ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ

Предмет, завдання і структура, функції, категорії тайм-менеджменту. Етапи розвитку тай-менеджменту: латентний, інкубаторний, інституціональний.

Онтологічні, методологічні, гносеологічні аспекти, що характеризують тайм-менеджмент як наукову дисципліну.

Наукові і методичні основи тайм-менеджменту. Принципи, методи, техніка, технології самоврядування життєдіяльністю і діяльністю людини. Взаємозв'язок категорій тайм-менеджменту. Підходи до розвитку теорії тайм-менеджменту. Роль і місце дисципліни в підготовці фахівців, зв'язок з іншими дисциплінами навчального плану.

Основні поняття і визначення, використовувані в дисципліні. Послідовність вивчення матеріалу. Рекомендації до вивчення дисципліни. Звітність.

Поняття концепції життя. Концепції тайм-менеджменту в культурі Заходу і Сходу. Концепції раціонального життя; обмежень; раціонально-психологічна; раціональної організації часу; радянської людини; східна, акмеологотехнологічна.

Аналіз практики тайм-менеджменту. Контури інтегральної моделі тайм-менеджменту. Загальна характеристика моделі тайм-менеджменту. Технології самореалізації людини. Основний зміст поняття самовизначення людини.

ТЕМА 2. ФІЛОСОФСЬКІ І ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТЕОРІЇ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ

Походження і сутність людини. Антропологія про тілесні і духовні основи особистості. Соціологічний аналіз природи людини. Людина та її основні відносини. Фундаментальні характеристики людини (сно мо утв, нездоланність, незамінність і неповторність, невимовність). Основні феномени людського буття (любов, творчість, щастя, праця і гра, віра, смерть, сенс життя). Проблема “живої людини”.

Внутрішній, суб'єктивний світ людини. Людина у проявах своїх сно мо утв, суб'єктивних, особистісних, індивідуальних і універсальних властивостей. Система взаємозв'язків і відносин людини з іншими людьми і ноосферою. Феномен людини. Тілесне існування людини. Щиросердечне життя людини. Духовне буття людини.

Теорії розвитку людини. Теорії психологічного розвитку: біогенетична концепція, біосоціальні теорії, соціогенетична концепція; теорія конвергенції і психоаналітична концепція розвитку особистості; теорія “Я-концепції”. Психотерапевтичні і гуманістичні теорії розвитку, теорія стадій інтелекту, культурно-історична теорія, концепції розвитку в діяльності, теорія орієнтування і планомірного формування розумових дій; концепція розвитку психіки в ігровій і навчальній діяльності. Концепція розвитку в колективі. Концепція вікового розвитку людини. Концепції розвитку: у системі відносин і спілкуванні, у світі професій, професійної діяльності і майстерності.

ТЕМА 3. МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТЕОРІЇ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ

Методологічні підходи до становлення і розвитку теорії і практики тайм-

менеджменту. Сутність натуралістичного і системодіяльнісного підходів.

Людина — основна цінність суспільства. Взаємоузгодження життєдіяльнісних і діяльнісних цілей. Істина, краса, добро як основні людські цінності, як основоутворюючі фактори. Людина як соціоприродний феномен, біосоціальна і духовна система. Біологічні, соціальні і духовні принципи в життєдіяльності і діяльності людини.

Принципи взаємозв'язку, взаємодії, взаємосприяння, розвитку в системі самоврядування життєдіяльністю і діяльністю людини. Саморух і саморозвиток. Тайм-менеджмент як функція самоврядування життєдіяльністю і фактор успішного включення людини в діяльність.

Взаємозв'язок форми і змісту самоврядування. Синергетична і пасіонарна моделі розвитку як методологічна основа моделювання життєдіяльності і діяльності людини. Ієрархічний поділ людей за різними типами. Злітологічні особливості тайм-менеджменту.

Акмеологічний підхід до тайм-менеджменту людини.

ТЕМА 4. ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ І ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

Тайм-менеджмент життєдіяльності і діяльності людини. Поняття життєдіяльності і діяльності людини. Загальна характеристика теорії діяльності. Характеристика управлінської діяльності. Підходи до дослідження основоутворюючі діяльності: функціонально-рольовий, особистісно-діяльнісний, суб'єктивно-акмеологічний.

Тайм-менеджмент як процес розв'язання творчих завдань.

Природний потяг людини до саморозкриття, саморегуляції. Теоретичний рівень становлення суб'єктивності (що я знаю про світ, про себе, який я) і практичний рівень (як я виявляю себе до світу, до світу мов і людей). Індивідуальність навчальної діяльності. Розбіжність норм навчання і навчання. Суб'єктивність учня в навчанні. Формування механізму самоорганізації і саморегуляції особистості.

Змістовий модуль 2. Тайм-менеджмент як засіб підвищення ефективності діяльності

ТЕМА 5. АКМЕОЛОГІЧНІ І ВАЛЕОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ

Методологічний статус акмеології в тайм-менеджменті. Фактори, що сприяють (і гальмують) досягненню вершин розвитку людини, становленню вершин її професійної майстерності.

Закономірності в організації розвитку і професійної підготовки фахівців, удосконалення і корекція їхньої діяльності. Генезис і зміст розвитку людини, її професійного становлення. Критерії, показники і рівні розвитку професіонала. Акмеологічна концепція становлення професіонала. Акмеологічна модель становлення людини як суб'єкта професійної діяльності. Механізми і шляхи становлення у професійній діяльності. Суб'єктогенетичний підхід до теорії і практики тайм-менеджменту.

Валеологія людини. Світ валеології: здоров'я — любов — краса. Проблеми валеології і тайм-менеджменту. Здоров'я і психовалеологія як цінність людського життя. Потреби і спокуси. Культура і спосіб життя людини. Генетика, адаптивний потенціал і конституція людини. Антропоекологія, екзоєкологія, ендоекологія здоров'я. Космічна валеологія та її врахування у тайм-менеджменті. Основи валеології харчування.

Тілесне і психічне здоров'я людини. Психофізіологічні резерви організму. Канони краси людини, зв'язок фізичних і духовних елементів. Природні сили любові. Валеологія родини і спосіб життя.

Потреби людини і соціологія способу життя. Валеологія і валеометрія: креативна нормологія.

ТЕМА 6. ЛЮДИНА ЯК СУБ'ЄКТ І ОБ'ЄКТ САМОУПРАВЛІННЯ

Поняття самовизначення, його роль і місце в тайм-менеджменті людини. Типологія самовизначення. Індивідне, індивідуальне, суб'єктне, особистісне, універсумальне самовизначення. Стратегічне і тактичне самовизначення. Професійне самовизначення. Соціальне самовизначення. Технологія самовизначення.

Потреби і мотиви. Мотиви і сно мо утворюю. Ціннісно-змістовна сфера особистості. Я-концепція і розвиток. Специфіка особистості як суб'єкта спілкування, діяльності. Норми процес реалізації норм. Ментальність як глибинна детермінантність діяльності.

Психологічні механізми регуляції активності особистості. Мотивація включення особистості в діяльність. Вплив самооцінки. Соціальні норми, ціннісні орієнтації. Традиції як детермінанти “правил гри”. Готовність до діяльності. Тривала і короткочасна психологічна готовність. Мотивація готовності.

Аспекти професійної самоосвіти. Ефективність розвитку фахівця у професії. Технології саморозвитку. Взаємодії процесів самовиховання і самонавчання в саморозвитку. Саморозвиток професійного самовизначення людини. Нормативність утворення і суб'єктивність самонавчання. Рефлексивна культура у професійному саморозвитку людини. Проектування і самоврядування у професійному самоуправлінні. Акмеолого-педагогічні аспекти професійного і творчого саморозвитку і самовиховання.

Біологічні передумови самоврядування. Сутність самоврядування людиною як біологічною системою. Людське тіло як об'єкт самоврядування; його взаємозв'язок з навколишнім світом.

Інформація про процес саморегуляції організму. Саморегуляція. Модель світу та її вплив на самоврядування. Біоритми та їх урахування у тайм-менеджменті. Вплив сно мо станів на психофізіологію управління.

Культурно-історичні передумови самоврядування людини в соціумі. Соціалізація людини як фактор суспільного функціонування. Соціалізація і самосвідомості людини.

Напрями сно мо утворюючі діяльності людини (природними процесами, суспільними відносинами, впливом зовнішнього середовища на особисте життя). Соціальний, біологічний і духовний зв'язок людини в соціумі.

Внутрішні і зовнішні сно мо утворюючі фактори (взаємодоповнення, індукції, стабілізуючі, зв'язку, обміну, функціональних зв'язків і життєвого простору, часу), їх вплив на життєдіяльність і діяльність людини.

Облік закономірностей масової психології в тайм-менеджменті людини. Поняття масового стихійного поведження. Феномен юрби.

Юрба і людина. Стихійні форми прояву масової психології. Маніпуляція поведженням юрби. Самоврядування в юрбі, індивідуальна і масова паніки. Онтологічна конструкція узгодження індивідуального буття з вимогами соціуму, пошук шляху до істини. Принцип організації розвитку людини, принцип “вирощування знань” і реалізація вимог принципу через організацію саморозвитку. Пізнання себе як заповідь людини. Пізнання себе в розвитку. Метод саморозкриття.

ТЕМА 7. ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ

Виокремлення і класифікація факторів. Людський фактор, його структура і характер впливу. Інформаційно-енергетичний фактор, його структура, особливості і характер впливу. Рефлексія в самоврядуванні життєдіяльністю людини.

Фактор засобів праці, його структура і характер впливу. Системні фактори (відповідності систем і наукової організації праці), їх структура й особливості впливу.

Програмно-цільовий підхід до урахування впливу факторів і вдосконалення самоврядування.

5. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма						Заочна форма						
	сно-го	у тому числі					усього	у тому числі					
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Змістовий модуль 1. Основи тайм-менеджменту													
Тема 1. Основні поняття теорії тайм-менеджменту	16	4	4			8	18						14
Тема 2. Філософські і психологічні основи теорії тайм-менеджменту	16	4	4			8	14	2	2				14
Тема 3. Методологічні основи теорії тайм-менеджменту	16	4	4			8	18						14
Тема 4. Тайм-менеджмент життєдіяльності і діяльності людини	14	4	4			6	16	2	2				16
Разом за змістовним модулем 1	62	16	16	0	0	30	66	4	4	0	0		58
Змістовий модуль 2. Тайм-менеджмент як засіб підвищення ефективності діяльності													
Тема 5. Акмеологічні і валеологічні основи тайм-менеджменту	18	4	4			10	18	2	2				14
Тема 6. Людина як суб'єкт і об'єкт самоуправління	18	4	4			10	16						16
Тема 7. Фактори, що впливають на тайм-менеджмент	22	6	6			10	20	2	2				16
Разом за змістовим модулем 2	58	14	14			30	54	4	4				46
Усього годин з дисципліни	120	30	30			60	120	8	8				104

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Тема 1. Основні поняття теорії тайм-менеджменту	4	2
2	Тема 2. Філософські і психологічні основи теорії тайм-менеджменту	4	
3	Тема 3. Методологічні основи теорії тайм-менеджменту	4	2
4	Тема 4. Тайм-менеджмент життєдіяльності і діяльності людини	4	
5	Тема 5. Акмеологічні і валеологічні основи тайм-менеджменту	4	2
6	Тема 6. Людина як суб'єкт і об'єкт самоуправління	4	
7	Тема 7. Фактори, що впливають на тайм-менеджмент	6	2

7. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Тема 1. Основні поняття теорії тайм-менеджменту	8	14
2	Тема 2. Філософські і психологічні основи теорії тайм-менеджменту	8	14
3	Тема 3. Методологічні основи теорії тайм-менеджменту	8	14
4	Тема 4. Тайм-менеджмент життєдіяльності і діяльності людини	6	16
5	Тема 5. Акмеологічні і валеологічні основи тайм-менеджменту	10	14
6	Тема 6. Людина як суб'єкт і об'єкт самоуправління	10	16
7	Тема 7. Фактори, що впливають на тайм-менеджмент	10	16

8. Індивідуальні завдання

1. Предмет, завдання і функції дисципліни.
2. Основні категорії теорії тайм-менеджменту.
3. Сутність і зміст самоврядування людини.
4. Сутність і зміст концепції раціонального життя.
5. Сутність і зміст концепції обмежень.
6. Сутність і зміст концепції раціональної організації часу.
7. Сутність і зміст раціонально-психологічної концепції.
8. Сутність і зміст акмеолого-технологічної концепції.
9. Сутність і зміст східної концепції самоврядування.
10. Сутність і зміст концепції самоврядування радянською людиною.
11. Контури інтегральної моделі тайм-менеджменту.
12. Людина як суб'єкт і об'єкт самоврядування.
13. Організація нервової системи людини як основа системи управління.
14. Основи організації центральної нервової системи та інформаційний обмін.
15. Особливості інформаційного обміну людини як біосоціальної, духовної, інформаційно-енергетичної системи.
16. Основи саморегуляції людського організму.
17. Модель процесу комунікації.
18. Формування моделі світу та її роль у життєдіяльності людини.
19. Основи біоритмології і тайм-менеджмент людини.
20. Характеристика загальних законів управління людиною.

21. Характеристика специфічних законів управління людиною.
22. Ціль у тайм-менеджменті, основні цілі в житті сучасної людини.
23. Оцінювання життєвої ситуації як етап стратегічного тайм-менеджменту.
24. Уточнення моделі і «траєкторії» життя.
25. Визначення мети життя й основ задуму її досягнення.
26. Оцінювання обстановки і прийняття стратегічних рішень.
27. Стратегія життя. Вибір стратегії.
28. Життєва філософія. Система життєвих цілей. Єдність духу і тіла.
29. Планування життя; розробка плану життя.
30. Розробка цільової комплексної програми життя; цільовий підхід до планування.
31. Стратегіями, їх сутність, особливості.
32. Основи розробки моделі й організаційного проекту життя.
33. Стратегічний контроль у життєдіяльності людини.
34. Система факторів, що впливають на стратегічний тайм-менеджмент.
35. Функції повсякденного тайм-менеджменту. Циклічність процесу тайм-менеджменту.
36. Інформаційна функція і функція формування мети. їх короткі характеристики.
37. Функція ухвалення рішення в повсякденному тайм-менеджменті.
38. Алгоритм організації роботи при прийнятті рішень.
39. Планування повсякденного тайм-менеджменту; план робочого дня.
40. Планування робочого дня методом «Альпи».
41. Основи організації повсякденного тайм-менеджменту.
42. Основи регулювання повсякденної діяльності.
43. Особливості реалізації функції повсякденного контролю.

9.Методи навчання

Традиційні методи навчання: лекція, бесіда, самостійна робота з джерелами інформації тощо.

Добре обладнані аудиторії, наявність технічних засобів навчання, комп'ютерна підтримка навчального процесу, сучасна наочність сприяють реалізації “золотого правила” дидактики: використанню методів ілюстрації, демонстрації, якісного проведенню практичних робіт, організації плідної навчально-дослідної та науково-дослідної роботи.

Інтерактивні методи навчання:

- “прес”-метод, який допомагає студентам навчитися аргументовано і в чіткій формі формулювати та висловлювати свою думку з дискусійного питання;
- метод «мікрофон», який вчить лаконічно висловлюватись з приводу певної фахової проблеми;
- дидактична гра як засіб активізації процесу навчання у процесі моделювання цілісної структури професійної діяльності майбутнього фахівця;
- синанон-метод як засіб підготовки до професійної діяльності в системі "людина - людина";
- метод кейсів (case study), метою якого є – поставити студентів у таку ситуацію, коли їм необхідно буде прийняти рішення;
- метод «Коло ідей», метою якого є залучення всіх студентів до обговорення проблеми;
- метод “Ток – шоу”, метою якого є отримання студентами навичок публічного виступу та дискутування;
- метод «Ажурна пилка» вчить студентів працювати «у команді» для опрацювання значної кількості інформації за короткий проміжок часу. Основний принцип цього методу “вчимося – навчаючи”.

При виборі методу навчання завжди звертається увага на певні фактори:

- орієнтація заняття на засвоєння нових знань чи на перевірку і корекцію знань, умінь та навичок. Так, на практичних заняттях, більше орієнтованих на засвоєння нових знань,

використовуються бесіди, доповіді студентів з аналізом їх змісту, а практичні заняття, спрямовані на перевірку і корекцію знань, умінь та навичок, передбачають використання вправ, тестових завдань, проведення “термінологічних” диктантів;

- особливості змісту і структури навчального матеріалу. Наприклад, якщо матеріал об’ємний, новий, складний для засвоєння, то використовується лекція, розповідь, опорні конспекти з коментарем викладача. За умови, що матеріал невеликий за обсягом і доступний для самостійного вивчення студентами, обирається підготовка студентами рефератів, метод прес-конференції, обговорення вивченого в групах “Ажурна пилка” і т.п.). Для творчого осмислення теми, розвитку критичного мислення студентів використовується дидактичні ігри;

- обсяг часу, відведеного на засвоєння матеріалу. Там, де обсяг часу обмежений, перевага надається звичайній, а не проблемній лекції, розповіді, а не дискусії, репродуктивним методам, а не дидактичній грі, тому що є ризик не встигнути глибоко і різнобічно висвітлити тему;

- психологічні особливості студентів, рівень загальної підготовленості академічної групи. У групах, де рівень підготовленості не дуже високий, проблемні методи використовуються рідше, ніж у підготовленій групі;

- черговість навчального заняття за розкладом. Модульні контрольні роботи та захист курсових робіт не проводяться на останніх парах, коли студенти втомлені, а увага розконцентрована.

10. Методи контролю

Для здійснення поточного контролю використовується:

- метод усної перевірки знань: індивідуальне, фронтальне та ущільнене (комбіноване) усне опитування на практичних заняттях;

- метод письмового контролю: письмовий експрес-контроль на практичних заняттях;

- метод графічного контролю: перевірка виконання самостійної роботи (складання схем, органіграм);

- метод тестового контролю: перевірка знань та умінь студентів, здобутих під час роботи на аудиторних заняттях та у процесі самостійної роботи;

- метод самоконтролю, який полягає в усвідомленому регулюванні студентом своєї діяльності задля забезпечення таких її результатів, які б відповідали поставленим цілям, вимогам, нормам, правилам, зразкам.

Для здійснення модульного контролю використовується:

- метод письмового контролю: виконання модульних контрольних робіт у формі «теоретичні питання, практичні завдання»;

- метод тестового контролю: перевірка знань та умінь студентів з допомогою контролюючих тестів.

Для здійснення підсумкового контролю використовується:

- метод письмового контролю: письмовий екзамен;

- метод тестового контролю: перевірка знань та умінь студентів з допомогою тестів, як частини екзаменаційного білета.

11.Критерії оцінювання результатів навчання

Оцінка за шкалою ECTS	Визначення	Оцінка за національною системою	Оцінка за системою в УДПУ
A	<p style="text-align: center;">ВІДМІННО</p> <p>Студент має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; вміє ставити і розв'язувати проблеми, самостійно здобувати і використовувати інформацію (наукова література, газетно-журнальні публікації, Інтернет, мультимедійні програми тощо), виявляє власне ставлення до неї, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ, самостійно виконує науково-дослідницьку роботу; логічно та творчо викладає матеріал в усній та письмовій формі; розвиває свої обдаровання і нахили.</p>	5 (відмінно)	90-100
B	<p style="text-align: center;">ДУЖЕ ДОБРЕ</p> <p>Студент вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, вміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття; здатен самостійно опрацювати навчальний матеріал, але потребує консультацій з викладачем; виконує творчі завдання.</p>	4 (добре)	82-89
C	<p style="text-align: center;">ДОБРЕ</p> <p>Студент знає істотні ознаки понять, явищ, закономірностей, зв'язків між ними, а також самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, абстрагуванням, узагальненням тощо), вміє робити висновки, виправляти допущені помилки. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень. Студент здатний самостійно здійснювати основні види навчальної діяльності.</p>		75-81

D	ЗАДОВІЛЬНО Студент правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; розуміє основоположні теорії і факти, встановлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок, застосовувати вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, самостійно користується додатковими джерелами; частково контролює власні навчальні дії; правильно використовує термінологію.	3 (задовільно)	69-74
E	ДОСТАТНЬО Студент має початковий рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний повторити за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, з допомогою викладача здатен відтворити їх послідовність, слабко орієнтується в поняттях; має фрагментарні навички в роботі з підручником; самостійне опрацювання навчального матеріалу викликає значні труднощі; здатен давати відповіді на прості, стандартні запитання, виявляє інтерес до навчального матеріалу.		60-68
FX	НЕЗАДОВІЛЬНО Студент фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними.	2 (незадовільно)	35-59
F	НЕЗАДОВІЛЬНО – необхідна серйозна подальша робота, обов'язковий повторний курс. Відповідь студента при відтворенні навчального матеріалу елементарна, фрагментарна, зумовлюється початковими уявленнями про предмет вивчення.		1-34

12. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Поточне тестування та самостійна робота							ІНДЗ	Екзамен	Сума
Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2			10	10	100
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7			
10	10	10	10	15	15	10			

T1, T2 ... TN – теми змістових модулів.

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою
	для екзамену
90–100	відмінно
82–89	добре
75–81	
69–74	
60–68	задовільно
35–59	незадовільно з можливістю повторного складання
1–34	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

13. Рекомендована література

Основна

1. Прищак М.Д., Лесько О.Й. Психологія управління в організації: навч. посібник. 2-е вид., доп., перер. Вінниця: ВНТУ, 2016. 150 с.
2. Сазерленд Джефф. Scrum. Навчись робити вдвічі більше за менший час. К.: Вид-во: КСД, 2016. 280 с.
3. Данюк В.М., Кицак Т.Г. Організація праці менеджера: практикум. Київ: КНЕУ. 2014. 214с.

Додаткова

1. Крикун О. А. Самоменеджмент : навчальний посібник. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 344 с.
2. Скібіцька Л. І. Тайм-менеджмент:навч.посібник для студ. економ. Вузів. К. : Кондор, 2009. 528 с.
3. Хміль Ф.І. Ділове спілкування : навч. посіб. К. : Академвидав, 2009. 280 с.
4. Чайка Г.Л. Самоменеджмент менеджера (навчальний посібник).Видавництво «Знання», 2014. 516 с.